

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/30/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200692
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012200692.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. Y. J., bytom L. V. č. XX, X., proti žalovanému: Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát Košice, Kuzmányho 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-67/2012 zo dňa 19. apríla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/163/2012-36 zo dňa 12. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/163/2012-36 zo dňa 12. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym orgánom I. stupňa

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice - okolie, Okresného dopravného inšpektorátu, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií č. p. ORPZ-KS-ODI-24-047/2012 zo dňa 25. januára 2012 bolo podľa § 70 ods. 1, písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZCP alebo zákon o premávke“) vyslovené, že vodičský preukaz č. U vydaný dňa 31. decembra 2002 na skupiny: „A, B“, DI Bratislava zadržaný žalobcovi JUDr. Y. J. (ďalej iba žalobca) dňa 24. januára 2012 nebude menovanému vrátený pred konečným rozhodnutím, nakoľko dôvody zadržania trvajú, t. j. možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

K zadržaniu vodičského preukazu došlo z dôvodu, že žalobca dňa 24. januára 2012 v čase okolo 17:55 hod. na rovnom úseku štátnej cesty 1/50 od obce Včeláre smerom na obec Dvorníky, okres Košice - okolie, ako vodič osobného motorového vozidla zn. Škola Octavia Combi, EVČ: X.-XXXXPF z dôvodu

nevenovania pozornosti riadeniu motorového vozidla a sledovaniu situácií v cestnej premávke narazil prednou ľavou časťou vozidla Škoda Octavia Combi do stojaceho príslušníka Policajného zboru nstržm. R. U., ktorý v tom čase stál v strede cesty na plnej neprerušovanej čiare v jeho jazdnom pruhu a vykonával dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky vo svojom služobnom obvode s plnou výstrojou a výzbrojou, t.j. reflexnými prvkami, ako reflexná vesta, veľké červené svetlo, ktoré mal v čase zrážky policajt na sebe, čím mu spôsobil pomliaždenie pľúc, nakrvácanie do hrudníka, roztrhnutie sleziny, roztrhnutie močového mechúra, zlomeninu ľavého stehna, kosti ľavej ruky s predpokladanou dobou liečenia nad 42 dní.

Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z uznesenia o začatí trestného stíhania a zo záznamu z dopravnej nehody. Konštatoval, že vzhľadom na to, že možno dôvodne predpokladať, že za skutok, zo spáchania ktorého je žalobca podozrivý, mu môže byť uložený trest alebo sankcia zákazu činnosti spočívajúca v zákaze vedenia motorového vozidla, dôvody zadržania vodičského preukazu trvajú.

Žalovaný rozhodnutím č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-67/2012 zo dňa 19. apríla 2012 na základe odvolania žalobcu prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutie žalovaného a nezistiac pochybenie žalobu zamietol.

Krajský súd v Košiciach v odôvodnení okrem iného uviedol:

Súd dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa pri rozhodovaní o zadržení vodičského preukazu žalobcu postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 8/2009 Z. z. Podmienky na zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a) ZCP boli splnené, pretože v súvislosti s dopravnou nehodou bolo začaté trestné stíhanie a žalobca je obvinený pre trestný čin, pre ktorý zákon umožňuje uložiť trest zákazu činnosti. Za týchto podmienok zákon dáva policajtovi oprávnenie zadržať vodičský preukaz až do právoplatného skončenia veci.

Žalovaný rovnako neporušil zákon, keď v odvolacom konaní po preskúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia v konaniach, ktoré mu predchádzalo, toto rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

Pokiaľ žalobca namietal, že výrok rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu je nepreskúmateľný a nejednoznačný, neobsahuje skutkovú a právnu vetu, súd túto žalobnú námietku nepovažuje za dôvodnú. Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je jednoznačne a nespochybniteľne označené ako „rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu“. Vo výroku sa uvádza, že zadržaný vodičský preukaz z dôvodu uvedeného v § 70 ods. 1 písm. a) ZCP nebude vrátený žalobcovi pred konečným rozhodnutím, lebo dôvody trvajú, t.j. možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Vodičský preukaz bol totiž žalobcovi zadržaný hneď po nehode dňa 24. januára 2012, a tým že správny orgán vo výroku rozhodnutia uviedol, že zadržaný vodičský preukaz sa žalobcovi nevydáva, rozhodol prakticky o tom, že sa mu vodičský preukaz zadržiava.

Konanie o zadržanie vodičského preukazu nie je priestupkovým konaním. Preto tvrdenie žalobcu, že správny orgán nebol oprávnený rozhodovať o zadržení vodičského preukazu, pretože vo veci už bolo začaté trestné stíhanie, a preto mal podľa § 66 ods.2, písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vec odložiť, nemá žiadne opodstatnenie. Z toho vyplýva aj neodôvodnenosť požiadavky žalobcu, že rozhodnutie správneho orgánu má obsahovať skutkovú a právnu vetu. Zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 5 zákona o premávke je určitým zabezpečovacím, prípadne obmedzujúcim opatrením, ktoré je možné uskutočniť len za podmienok uvedených v týchto ustanoveniach zákona.

Dôvody zadržania vodičského preukazu sú už v oboch rozhodnutiach správnych orgánov dostatočným spôsobom odôvodnené s poukazom na dôvod zadržania vodičského preukazu, pričom treba povedať, že žalovaný sa v dôvodoch svojho rozhodnutia zaoberal všetkými odvolacími námietkami žalobcu, preto tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nie je opodstatnené.

V konaní o zadržanie vodičského preukazu orgán, ktorý o zadržení vodičského preukazu rozhoduje, nie je oprávnený zisťovať skutkové okolnosti dopravnej nehody a mieru zavinenia vodiča, ktorému vodičský

preukaz zadržiava. Tieto otázky sa skúmajú a riešia v trestnom, eventuálne priestupkovom konaní. Pre zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a) boli splnené zákonné podmienky, pretože bolo začaté trestné stíhanie žalobcu ako obvineného z trestného činu, pre ktorý je možné uložiť trest zákazu činnosti.

Z uvedeného dôvodu považoval súd žalobu za nedôvodnú a preto ju podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že krajský súd vo svojom rozhodnutí nepreskúmal objektívnosť a pravdivosť dôkazov uvádzaných v zápise z dopravnej nehody zo dňa 24.01.2012, kde sa jednostranne a bez akýchkoľvek vyjadrení žalovaného uvádza, že žalobca (JUDr. Y. J.) nevenoval pozornosť riadeniu motorového vozidla, že nstržm. R. U. stál v strede cesty na plnej neprerušovanej čiare keď vykonával dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a že mal na sebe plnú výstroj a výzbroj, vrátane veľkého červeného svetla v čase zrážky s vozidlom. Uvedené skutočnosti, ktoré sú opisom zo záznamu policajnej hliadky zo dňa 24.01.2012, a ktoré predstavujú skutkový základ pre rozhodovanie správneho orgánu o zadržaní vodičského preukazu sú totiž v rámci trestného konania, ktoré sa vedie proti žalobcovi spochybnené a vyvrátené dôkazmi znalcov na základe ktorých je zjavné, že nstržm. R. U. neočakávane vkročil do jazdného pruhu žalovaného a tým mu spôsobil nečakanú a neodvratiteľnú prekážku v ceste, ktorej sa žalovaný nemohol vyhnúť, ako i tým, že nemal predpísanú výstroj (v trestnom konaní je preukázané, že nstržm. R. U. nemal funkčnú baterku, ktorou v hodinách zmenšenej viditeľnosti zastavoval vozidlo žalovaného). Tieto nové dôkazy v rámci prebiehajúceho trestného konania sú základom a predpokladom toho, že žalobca v trestnom konaní bude spod obžaloby oslobodený. Správny orgán tým, že vydal zmätočné rozhodnutie o „nevrátení vodičského preukazu“ postupoval v rozpore s intenciou zákona o premávke v tom zmysle, že nekonal tak ako mu to ukladá zákon v zmysle § 70, ods. 6 zákona o premávke:

„Orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú, alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.“

Tým, že správny orgán vo svojom rozhodnutí rozhodol, že vodičský preukaz „nebude vrátený pred konečným rozhodnutím“ prekročil svoju právomoc a vylúčil zákonom danú možnosť aplikácie uvedeného ustanovenia § 70 ods. 6 aj napriek tomu, že takáto možnosť, po splnení podmienok v zákone o premávke je pre správny orgán povinnosťou a nemôže ju žiadnym rozhodnutím ako takú vylúčiť. V zmysle Ústavy Slovenskej republiky správny orgán toto ustanovenie musí bez výhrad rešpektovať.

Žalobca ďalej poukazuje na to, že krajský súd nepreskúmal vydané prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo potvrdené druhostupňovým orgánom v rámci odvolacieho konania v tom zmysle, že v tomto rozhodnutí absentuje odôvodnenie výroku o zadržaní, (resp. nevrátení zadržaného vodičského preukazu, ako sa to v rozhodnutí uvádza), ktoré by v dostatočnej miere opodstatňovalo výrok napadnutého správneho rozhodnutia. Zákon o premávke totiž vo svojom ustanovení § 70 ods. 1 písm. a) iba oprávňuje policajta aby zadržal vodičský preukaz a v žiadnom prípade mu neukladá povinnosť vodičský preukaz zadržať. Vzhľadom na to, že sa policajný orgán v danom prípade rozhodol, že žalobcovi zadrží vodičský preukaz, má povinnosť v odôvodnení takéto rozhodnutie odôvodniť. Výkladom ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o premávke možno prísť k jasnému záveru, že ak by zákon ukladal povinnosť policajtovi zadržať vodičský preukaz, ak je splnená zákonná podmienka, že možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla, vtedy by stačilo aby sa policajný orgán vo svojom odôvodnení iba odvolal na skutočnosť, že sa v danej veci vedie trestné alebo priestupkové konanie kde je možnosť uloženia trestu, resp. sankcie zákazu vedenia motorového vozidla.

Keďže ustanovenie § 70 ods. 1 písm. a) policajta iba oprávňuje a neukladá mu povinnosť aby zadržal vodičský preukaz, ten je povinný, v prípade zadržania vodičského preukazu takéto svoje rozhodnutie odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia pri zadržaní vodičského preukazu je mimoriadne dôležité, vzhľadom k tomu, že predstavuje právny dôvod pre takéto rozhodnutie, v ktorom musí byť zdôvodnená

potreba ochrany bezpečnosti v doprave pred vodičom porušujúcim pravidlá cestnej premávky na jednej strane ale zároveň nesmie spôsobovať zasahovanie do individuálneho práva vodiča, ktorý je držiteľom vodičského preukazu tým, že mu bude vodičský preukaz bezdôvodne zadržaný, na strane druhej.

Treba poznamenať, že zadržanie vodičského preukazu je určitou sankciou „sui generis“ keďže je nepochybné, že má represívny charakter, ktorý vyplýva zo samej systematizácie sankcií v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj „zákon o priestupkoch“). Tento zákon v prípade zadržania vodičského preukazu, umožňuje aby sa doba jeho zadržania započítala na dobu trvania sankcie zákazu činnosti vedenia motorového vozidla. Iba poukázanie na skutočnosť, že sa proti žalobcovi vedie trestné konanie v súvislosti so spáchaním prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v žiadnom prípade nie je postačujúce zdôvodnenie v rozhodnutí správneho orgánu. Dôvodom pre to je fakt, že by pri neuváženom (svojvoľnom) zadržaní vodičského preukazu bez zodpovedajúceho zdôvodnenia rozhodnutia, mohla nastať situácia porušenia jednej zo základných právnych zásad „ne bis in idem“, ktorá zakazuje aby páchatel bol dva (a viac) krát sankcionovaný za ten istý skutok.

prípade napadnutého rozsudku krajského súdu, resp. rozhodnutia ním preskúmaného sa otvára priestor možnosti, že by žalobcovi v rámci trestného konania mohol byť uložený trest zákazu činnosti vedenia motorového vozidla, ktorý by následne nemohol byť započítaný na čas zadržaného vodičského preukazu podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) ako sankcie „sui generis“ - v zmysle zákona o priestupkoch. Započítaniu prípadne uloženého trestu zákazu činnosti vedenia motorového vozidla v rámci trestného konania bráni to, že slovenský právny poriadok neupravuje možnosť započítania doby trvania trestu uloženého v trestnom konaní a doby trvania sankcie zákazu činnosti v zmysle zákona o priestupkoch. Na rozdiel od zadržania vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 1 písm. a) zákona o premávke, ktorú je však v zmysle § 14 ods. 2 zákona o priestupkoch možné započítať. Výkladom uvedených ustanovení je zjavné, že správne orgány pri rozhodovaní o zadržaní vodičského preukazu v prípade, že sa o istej veci vedie trestné konanie musí postupovať veľmi uvážlivo a až po dôkladnej úvahe, tak aby svojim rozhodnutím nespôsobil porušenie práva.

danom prípade, správny orgán nepostupoval v zmysle zákona a tým jeho rozhodnutie je neurčité, nedostatočne odôvodnené, zmätočné a tým v rozpore so zákonom. Uvedené rozhodnutie má také právne nedostatky, ktoré umožňujú porušenie zásady „ne bis in idem“ a dáva možnosť dvojitému sankcionovaniu za ten istý skutok tak v prípade, že by žalobca bol spod obžaloby oslobodený ako i v prípade, že by mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorového vozidla - do ktorého by nemohla byť započítaná doba po ktorú mu bol zadržaný vodičský preukaz na základe rozhodnutia správneho orgánu.

Krajský súd sa, podobne ako prvostupňový a odvolací správny orgán, sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s uvedenými vadami preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu.

Vzhľadom k vyššie uvedenému je teda zrejmé, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje odôvodnenie v súlade s vyššie uvedeným štandardom, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, resp. nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d) OSP, rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a) OSP a z nedostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý by bol rozhodný pre posúdenie veci, (§ 250j ods. 2 písm. c) OSP), preto je potrebné ho považovať za rozporné so zákonom.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zruší, vec vráti správne orgánu a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný k odvolaniu uviedol, že prvostupňový správny orgán pri vydávaní rozhodnutia vychádzal zo zákonom stanovených podmienok pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu vydané okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach - okolí pod č.: ORPZ-KS-ODI-24-047/2012 zo dňa 25. januára 2012 bolo vydané v zmysle zákona NR SR číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu, ak je splnený niektorý z dôvodov uvedených v § 70 ods. 1 citovaného zákona a správny orgán len skúma, či dôvody zadržania trvajú, alebo nie.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk . Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. februára 2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Z tohto dôvodu, tam, kde sa v tomto rozhodnutí používa slovo žalovaný myslí sa tým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky aj Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach alebo podľa významu len jeden z týchto orgánov.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) a k) ZP na už uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 70 ods. 1 písm. a) ZCP policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

Podľa § 70 ods. 3 ZCP za podmienok uvedených v ods. 1 písm. a) je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz až do právoplatného skončenia veci.

Podľa § 70 ods. 6 ZCP orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu, je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.

Podľa § 70 ods. 7 prvá veta zákona o premávke orgán policajného zboru vydá do 15 dní odo dňa

zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu.

Podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Na základe tohto zákonného zmocnenia krajský i odvolací súd, keďže preskúmané rozhodnutie bolo vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy (policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla), preskúmal len, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že v tomto konaní nie je možné skúmať ako bude ukončené trestné konanie vedené voči žalobcovi pre uvedenú dopravnú nehodu, avšak v tomto konaní nie je vylúčené uloženie trestu zákazu činnosti žalobcovi, boli splnené zákonné medze a hľadiská stanovené pre zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1, písm. a) ZCP. Tomu tiež zodpovedá aj výrok napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenie, ktoré tieto uvedené hľadiská spĺňa a preto je zákonné.

Z týchto dôvodov je aj predčasné riešiť otázku dvojitého postihu, či započítania doby zadržania vodičského preukazu do výkonu trestu zákazu činnosti, tak ako to namietal a naznačoval žalobca v odvolaní.

Z týchto dôvodov si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku krajského súdu a v podrobnostiach na ne odkazuje.

To boli aj dôvody, pre ktoré odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako zákonný a vecne správny.

V.

Trovy konania

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal neúspešnému žalobcovi a žalovaný nemá na náhradu trov konania právny nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.